

Uit: Brieven aan Anne¹

Hallo oom Ruud,

(uit brief 9)17-11-2004

1) *Wat een geweldige brief heeft u mij weer gestuurd*

(...)

3) *Ik vind het best moeilijk om, levend op aarde en met het zicht op de zichtbare, vaak ook onschuldige, ellende in de wereld, mij te richten op het onzichtbare, ook al weet ik nu dat er geen eeuwige hel bestaat. En dat God ook hiermee Zijn bedoeling heeft.*

(...)

Ik weet wel, dat wij Gods wijsheid en denken niet volledig kunnen doorgronden, maar dan blijft het wel moeilijk om Zijn liefde te zien in deze wereld. Ik wil zo graag begrijpen, waarom Hij dit alles zo gepland heeft, maar misschien is dit niet aan de mens gegeven zoals in Romeinen 11 staat. Met mijn verstand zet ik dit moeilijke punt nu aan de kant. Ik hoop alleen, dat ik dat gevoelsmatig ook kan. Het is goed om te weten, dat God ons, door Paulus, aanmoedigt om vooral niet de moed te verliezen, en ons te richten op het onzichtbare. Het is tenslotte Gods eigen schepping en plan en voor Zijn eigen verantwoording. Wie ben ik, om de Schepper te vragen naar Zijn beweegredenen? (Romeinen 9:20).

(...)

6) *Het is wel een prettig idee, dat God Zijn hele schepping in Zijn hand houdt, dat geeft een stuk rust. Ervaart u Zijn aanwezigheid en Liefde in uw dagelijkse leven? en zo ja, op welke manier? Heeft u in de begintijd van uw geloof ook twijfels gekend, omdat Hij onzichtbaar is? En hoe bent u daarmee omgegaan, hoe heeft u die geloofszekerheid?*

Groet,

Anne

---

¹ Met 'Uit: Brieven aan Anne' publiceren we gedeelten uit de correspondentie die Ruud van 't Veer voerde met zijn nichtje. Anne is niet haar echte naam. De Brieven aan Anne zijn ook integraal in boekvorm uitgegeven. Zie www.godswoordcentraal.nl.

Hoi, Anne,
2004

(uit brief 9)4-12-

Ik pak de draad maar weer op.

(...)

3) Voor mij is het zeker, dat God jou veel meer zal openbaren, dan je maar zou kunnen bidden of denken (NBG beseffen) Efeziërs 3:20. Het is namelijk niet mogelijk om alles meteen te begrijpen. Daar is studie voor nodig en Zijn geest neemt de tijd om stukje bij beetje dingen duidelijk te maken.

De beste remedie tegen moeilijke vragen – vragen waar je niet direct een antwoord op krijgt – is ze te laten rusten. Anders blijf je er tegenaan hikken. De grootheid van God wordt je vanzelf aan je hart gebracht.
(...)

6) Zijn aanwezigheid en Liefde ervaar ik inderdaad in mijn dagelijks leven, maar de manier waarop is toch nog moeilijk uit te leggen. De ene keer is dit heftiger dan de andere keer.

– Terwijl ik zo zit te typen snap ik bijvoorbeeld niet hoe ik aan de antwoorden en gedachten kom. De teksten schieten me als het ware te binnen, terwijl ik dan toch niet precies weet waar ik ze moet vinden. Ik zoek dan net zo lang (meestal maar kort) tot de tekst gevonden is.

– Het is niet alleen, dat het lezen van de teksten je vaak zo blij maakt, maar ook – en dat is heel wat anders – dat Miek en ik dit allemaal mogen geloven.

– Wij zijn dankbaar dat wij zo'n goede band hebben met de kinderen en dat we met elkaar over het geloof kunnen praten .

– (...)

Het is niet mijn gewoonte om zo maar van alles op papier te zetten; het is, omdat je er naar vraagt en je maar nooit weet wat God wil uitwerken.

In de begintijd zijn er altijd twijfels en daar probeert de tegenwerker dankbaar gebruik van te maken. Blijf doorgaan met je studie, omdat – iedere keer als jij je Bijbel oppakt – God met jou aan het werk gaat.

Geloofs zekerheid is niet iets, dat je kunt verdienen door veel te studeren, want het gaat God niet om wat wij allemaal weten. Er zijn zoveel mensen die professor zijn, zelfs in de theologie. Het gekke is alleen, dat

God zich meestal aan heel eenvoudige mensen openbaart, zoals aan de discipelen, die van beroep vissers waren.

Paulus was tentenmaker (Handelingen 18:3). Toch had hij wel aan de voeten van Gamaliël gezeten/gestudeerd (Handelingen 22:3). Deze wijsheid achtte Paulus, toen God zich aan hem openbaarde, echter als vuilnis Filippenzen 3:8. Maar weinig gelovigen zijn in deze tijd daartoe bereid.

Naar Efeziërs 1:17 ontstaat geloofszekerheid als God je geeft: ‘... *de geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop (lett.: verwachting) Zijn roeping wekt (...)*’

Het heeft met onze toekomstverwachting te maken, niet zozeer van de opname, want *als* mensen hierin al geloven, denken zij toch een taak hier op aarde te krijgen als koningen of priesters.

Paulus verkondigt echter een verwachting te midden van de hemelingen, waar wij nu al een plaats gekregen hebben, zoals Efeziërs 2: 6 aangeeft.

Mijn geloofszekerheid is toegenomen naarmate God mij meer geestelijke wijsheid gaf en verlichte ogen van het hart. En, aangezien jij zo makkelijk de dingen oppakt waarover ik schrijf, kan het haast niet anders zijn dan dat God jou ook die wijsheid en verlichte ogen des harten geeft.

Het gaat dus helemaal niet om *veel kennis*, want de meest eenvoudige mens kan geloven dat God redder is van alle mensen; hij/zij heeft meer hartenkennis dan een professor die dit afdoet als een leugen. Trouwens, God laat je niet los, ook al zouden wij dat nog weleens kunnen denken.

Het onderwerp, dat ik in deze brief met je wil delen gaat over ‘rechtvaardiging’.

Rechtvaardiging

Uit: Brieven aan Anne

9^e brief, 4-12-2004

Je hoort niet vaak iemand zeggen: “Dat is nog eens rechtvaardig.” Het tegenovergestelde hoor je om de haverklap. Zodra mensen iets zien of horen, wat volgens hen niet klopt, zeggen ze gelijk: “Dat is toch óók onrechtvaardig!”

Als je dit overdenkt schiet meteen de tekst in Romeinen 3:11 in je gedachten, waar staat: *‘Niemand is rechtvaardig, ook niet één.’* Zo bezien is het toch wel heel merkwaardig dat wij, die geen van allen door God als rechtvaardigen worden gezien, zomaar over het gebeurde een oordeel vellen, zonder dat wij ook maar enig idee hebben van wat hiervan de achtergrond is. Wij zijn altijd veel te snel met onze (voor)oordelen.

In het woordenboek van prof. dr. A. Wijnen staat bij rechtvaardig: ‘volgens het recht’ en bij onrechtvaardig staat: ‘ten onrechte of niet te recht’. Het heeft in ieder geval met het recht of rechtspraak te maken.

Als wij iets bestempelen met ‘*onrechtvaardig*’, dan spreken wij dus eigenlijk ‘volgens het recht’. Maar... hoe kunnen wij als **onrechtvaardigen** nou ‘volgens het recht’ een oordeel over iets of iemand uitspreken, of zeggen of het wel of niet gerechtvaardigd is?

Wij gaan meestal uit van wat **WIJ** onder recht verstaan, maar dat wil nog niet zeggen dat **ons** recht ook daadwerkelijk rechtvaardig is!

De rechtspraak in ons land is een heel andere dan bijvoorbeeld in het Midden-Oosten of dan in een land in Afrika. In sommige landen staat ‘het recht’ toe dat vrouwen besneden mogen worden; ons land kent dit niet. In andere landen mogen bij diefstal handen afgehakt worden; bij ons niet. Zo zijn er landen waar de doodstraf geoorloofd is d.m.v. de elektrische stoel, bij andere door ophanging, bij weer andere door de kogel.

In ons land mogen we een abortus laten plegen en is een homohuwelijk toegestaan, wat bijna nergens op de wereld een wettelijke basis heeft.

Waarom zouden wij kunnen oordelen naar wat volgens ons recht of onrecht is. Over welk recht hebben wij het dan? Ons eigen recht?

‘Ik sta in m’n recht!’ Op welke basis is dat dan?

In hetzelfde gedeelte van Romeinen 3 staat in het twaalfde vers: ‘... *er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één.*’ Er is geen enkele reden om aan te nemen dat wij de uitzondering op de regel zijn. Dat zijn wij niet!

Prediker wist dit allang want er staat in hoofdstuk 7:20 – ‘*Want niemand op aarde is zo rechtvaardig, dat hij goed doet zonder te zondigen.*’

Als er nu niemand bestaat die goed en rechtvaardig is, waarom wij dan wel? Zie ook Psalm 14:2 en 3.

Alleen God kan bepalen wat recht is en wat niet. Daarom staat er ook in Romeinen 2:2 letterlijk: ‘*Wij weten echter dat God oordeelt in overeenstemming met de waarheid.*’ De NBG vertaalt dit met ‘onpartijdig’.

Wij oordelen niet in overeenstemming met de waarheid; wij oordelen vanuit onze ziel – vanuit wat we zien, horen, denken – met andere woorden met *wat wij er van vinden* en dat is soms verre van de werkelijkheid.

Zodra wij alle dingen die om ons heen gebeuren of in ons eigen leven plaatsvinden van bovenaf gaan bekijken, laat God ons de werkelijke waarheid zien, die ver boven ons denkvermogen uitgaat.

Jozef deed dat. God had hem de genade geschonken om alles wat met hem gebeurde vanuit God te zien. Hij zag de daden die tegen hem gericht waren niet als ‘onrechtvaardig’ maar als ‘rechtvaardig’, omdat ze pasten in Gods plan met hem, maar ook met zijn gehele familie. Zonder de ‘onrechtvaardige daden’ van zijn broers zou Israël niet meer bestaan!

Laten wij nu eens van bovenaf naar de geschiedenis van Jozef kijken en dan specifiek naar zijn broers.

Gods plan met Jozef: Genesis 37

- Jacob gaf Jozef een pronkgewaad; de broers hadden er gelijk de pé in.
- Jacob had Jozef meer lief dan de andere broers; de broers begonnen Jozef te haten.
- Jozef had een droom; die was voor de broers belachelijk en ze haatten hem nog meer.
- Jozef had nog een droom; de broers benijdden hem.
- Jacob sprak hem er wel over aan, maar hield de zaak wel in gedachten.
- Jacob zegt tegen Jozef dat hij zijn broers moet gaan zoeken om te kijken of alles goed gaat; de broers zagen hem al aankomen en dachten, mooi, laten wij die aartsdromer doden en in een put gooien en tegen zijn vader zeggen dat hij door een wild dier is verscheurd.
- Ruben bedenkt nog een plannetje om hem te redden, dat hielp enigszins.

- De broers namen Jozef zijn pronkgewaad af, gooiden hem in een put en gingen eten.
- De broers verkochten Jozef voor 20 zilverstukken.
- De broers namen het kleed van Jozef en doopten het in het bloed van een geitenbok.
- De broers stuurden het kleed naar Jacob en lieten vragen of het kleed soms van Jozef was.
- De broers deden hun best om Jacob te troosten.

Stel dat dit in deze tijd zou gebeuren: grote koppen in de kranten; wij zouden dagen lang niets anders dan dit op de TV te zien krijgen. Onrechtvaardig om een broer en vader zo te behandelen en dan nog zo stiekem ook! Schandalig! Opsluiten die handel!

Jozef bekijkt het vanuit Gods oogmerk. Zie Genesis 45.

Vers 5 – Jozef zegt tegen zijn broers: ‘... *Weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uitgezonden.*’

Vers 7 – ‘*Daarom heeft God mij voor u uitgezonden om u een voortbestaan te verzekeren op aarde ...*’

Vers 8 – ‘*Dus zijt gij het niet, die mij hierheen gezonden hebt maar God; Hij heeft mij gesteld tot Farao’s vader en tot heer over geheel zijn huis en tot heerser in het gehele land Egypte.*’

Vers 9 – ‘*God heeft mij gesteld tot heer over geheel Egypte...*’

Jozef **rechtvaardigde** hiermee de **onrechtvaardige** daden van zijn broers, omdat hij ze zag als het plan van God met zijn leven. Er kwam geen onvertogen woord uit Jozefs mond, toen hij zijn broers voor het eerst zag. Maar ook later niet; hij viel hen wenend in de armen.

Iedereen ondervindt in zijn leven onrechtvaardige daden van andere mensen, of het nu gaat om je broers en zussen, je vader en moeder, de mensen van je werk, of vanwege degenen die boven je zijn gesteld.

Voor jou, als gelovige is het dan fantastisch, als God je heeft laten zien, dat ALLES wat je in je leven is overkomen van Godswege is; dat het exact past in het plan met jou en dat dus alle **onrechtvaardige daden** in feite **rechtvaardige daden** zijn geweest. Je hoeft er geen andere mensen meer op aan te zien; je zou het ook niet meer willen.

Dit maakt vrij van alle oordelen en vooroordelen. Als mensen je iets aandoen, mag je met je omgevormde ‘denkzin’ meteen begrijpen dat

God iets wil uitwerken in je leven. Dit geldt des te meer als je je bewust wordt, dat al *onze onrechtvaardige daden* – zowel in het leven dat achter ons ligt als in dat wat vóór ons is – door God **rechtvaardig** verklaard zijn. Dit is zo iets ongelooflijks, dat ik het wel in jouw hart zou willen brengen, maar dat is onmogelijk. Dus wacht ik rustig af of God, de Vader dit in je wil bewerken.

God heeft de onrechtvaardige daad van de mensheid om Zijn Zoon aan het kruis te nagelen gebruikt om de rechtvaardiging van diezelfde mensheid te bewerkstelligen, lees maar in Romeinen 5:18

*‘Derhalve gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot **rechtvaardiging** ten leven.’*

Het komt uiteindelijk voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven, maar voor hen, die zich geroepen weten tot het Lichaam van Christus, is dit nu al van toepassing.

Romeinen 5:9: *‘Veel meer zullen wij derhalve thans door Zijn bloed **gerechtvaardigd** door Hem gered worden van de toorn.’*

De diepe consequentie is dat wij, door deze daad van de Zoon, niet langer door God gezien worden als zondaren maar als **‘gerechtvaardigden’**.

Dit is zo overweldigend, tenminste als de intense waarde hiervan tot ons doordringt.

Zie je dat er **vrijspraak** voor ons is ontstaan, omdat er bij de rechtspraak is gebleken, dat er voor onze onrechtvaardige daden is betaald met het bloed van de Zoon? Deze vrijspraak geldt niet alleen voor de **onrechtvaardige** daden, die wij vroeger gepleegd hebben, maar ook voor de **onrechtvaardige** daden die wij in ons verdere leven nog zullen doen. Het is een voor het leven geldende **vrijspraak!** Mooi hè?

2 Corintheërs 5:21 zegt het zo: *‘Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden zijn **gerechtigheid** Gods in Hem.’*

Een dergelijke rechtvaardiging kan je niet vinden in de evangeliën; lees maar eens in Mattheus 12:36 en 37, waar staat dat de mensen van elk ijdel woord dat gesproken wordt rekenschap zal moeten geven, en dat zij naar hun woorden gerechtvaardigd zullen worden.

Het evangelie voor de Joden is rampzalig als je het gaat leggen op degenen die geroepen zijn tot het Lichaam van Christus. Dit blijkt ook wel als je de brief van Paulus aan de Galaten leest, bijvoorbeeld hoofdstuk 3:1-14.

Nu gaat het hier wel specifiek over de wet, die aan Israël is gegeven, maar het is tevens van toepassing op alle door mensen verzonnen wetten, zoals:

- je moet kiezen voor Jezus anders ga je verloren;
- je moet wederom geboren worden;
- je moet gedoopt worden;
- je moet leven naar Zijn wil;
- je moet dit en dat afleggen.

Alles wat je door anderen wordt aangepraat als iets wat **moet**, is door mensen zelf bedacht. We moeten helemaal niets! Alles wat God nodig acht in ons leven, bewerkt Hij door Zijn geest op basis van Zijn liefde voor heel Zijn schepping.

Er is niets in mijn leven gebeurd dat niet onder Zijn controle is geweest en er is ook niets dat mijn gezin, familie, kennissen of wie dan ook kan overkomen zonder dat God, de Vader hier Zijn bemoeienis mee heeft.

ALLES past in Zijn doordachte plan der eonen.

Worden we hierdoor dan niet gemakzuchtig of gaan we niet denken: leef maar raak, het komt toch wel goed? Welnee! Elke keer als ik iets fout doe, weet ik dat meteen en baal ik ervan als een stekker.

Zijn geest maakt je duidelijk, dat dit absoluut niet kan en daarom krabbel je weer overeind en reken je ermee dat je gerechtvaardigd bent! Dank U wel!

Ruud.